

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.12.2018 r.
COM(2018) 825 final

2018/0417 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję nr 940/2014/UE w odniesieniu do produktów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania

UZASADNIENIE

Postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mają zastosowanie do regionów najbardziej oddalonych Unii. Francuskie regiony najbardziej oddalone zostały jednak wyłączone z terytorialnego zakresu stosowania dyrektyw w sprawie VAT i akcyzy.

Postanowienia TFUE, w szczególności jego art. 110, zasadniczo nie dopuszczają żadnej różnicy w opodatkowaniu we francuskich regionach najbardziej oddalonych między produktami lokalnymi a produktami pochodzącymi z Francji metropolitalnej, z innych państw członkowskich lub z państw trzecich. W art. 349 TFUE przewidziano jednak możliwość wprowadzenia środków szczególnych dla regionów najbardziej oddalonych ze względu na występowanie trwałych niekorzystnych warunków, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną tych regionów. Środki te dotyczą różnych polityk, w tym polityki podatkowej.

Podatek od dokowania jest podatkiem pośrednim obowiązującym wyłącznie we francuskich najbardziej oddalonych regionach (Martynika, Gwadelupa, Gujana Francuska, Reunion i Majotta). Podatek ten ma zastosowanie do przywozu towarów, niezależnie od ich pochodzenia, oraz do odpłatnych dostaw towarów wykonywanych przez osoby prowadzące działalność produkcyjną. Zasadniczo stosuje się go w ten sam sposób do produktów wytwarzanych lokalnie i do produktów przywożonych.

W decyzji Rady nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. upoważniono jednak Francję do stosowania do dnia 31 grudnia 2020 r. zwolnień z „podatku od dokowania” lub obniżek „podatku od dokowania” w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie. Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia z podatku lub obniżki podatku. W zależności od produktów różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 10, 20 lub 30 punktów procentowych. W części A załącznika wymieniono produkty, w przypadku których różnica w opodatkowaniu nie może przekraczać 10 punktów procentowych; w części B produkty, dla których różnica w opodatkowaniu nie może przekraczać 20 punktów procentowych, zaś w części C produkty, dla których różnica w opodatkowaniu nie może przekraczać 30 punktów procentowych.

W decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2014 r. podano przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia środków szczególnych: oddalenie, zależność od surowców i źródeł energii, obowiązek tworzenia większych zapasów, mały rozmiar rynku lokalnego połączony ze słabo rozwiniętą działalnością eksportową itd. Wszystkie te niekorzystne warunki powodują zwiększenie kosztów produkcji, a zatem cen netto produktów wytwarzanych lokalnie, które przy braku środków szczególnych byłyby mniej konkurencyjne w stosunku do produktów pochodzących z zewnątrz, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostawy do francuskich regionów najbardziej oddalonych. Utrudniłoby to zatem utrzymanie produkcji lokalnej. Środki szczególne zawarte w decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2014 r. zostały więc opracowane w celu wzmocnienia przemysłu lokalnego.

W art. 3 decyzji Rady z dnia 17 grudnia 2014 r. przewidziano, że do dnia 31 grudnia 2017 r. władze francuskie przedstawiają Komisji sprawozdanie na temat stosowania systemu opodatkowania przewidzianego w przedmiotowej decyzji w celu oceny skutków zastosowanych środków i ich wkładu w promowanie lub utrzymanie lokalnej działalności gospodarczej z uwzględnieniem niekorzystnych warunków, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone. W oparciu o to sprawozdanie Komisja przedłoży Radzie sprawozdanie zawierające pełną analizę gospodarczą i społeczną oraz, w stosownych przypadkach, wniosek mający na celu dostosowanie przepisów decyzji nr 940/2014/UE.

W dniu 12 lutego 2018 r. władze francuskie przedstawiły Komisji przewidziane sprawozdanie. Szczegółowe sprawozdania z oceny każdego z francuskich regionów najbardziej oddalonych, do których dołączono wnioski dotyczące dostosowania wykazu produktów, które kwalifikują się do objęcia zróżnicowanym opodatkowaniem, przekazano dnia 15 marca 2018 r. w przypadku Gujany Francuskiej, Martyniki i Gwadelupy, dnia 4 czerwca 2018 r. w przypadku Reunion i dnia 28 sierpnia 2018 r. w przypadku Majotty, przy czym do tego sprawozdania nie dołączono wniosku o aktualizację wykazu. Dnia 26 października 2018 r. przedłożono wniosek uzupełniający dotyczący wprowadzenia nowego produktu.

Wnioski o aktualizację wykazów przekazane przez władze francuskie to głównie wnioski dotyczące umieszczenia w wykazach nowych produktów (50), ale również wnioski dotyczące przeprowadzenia ponownej klasyfikacji produktów znajdujących się w wykazie, co umożliwiłoby wprowadzenie większego zróżnicowania stawek opodatkowania (28), wnioski dotyczące powiększenia kategorii odnośnych produktów (7), a także kilka wniosków dotyczących aktualizacji kodów (9 produktów w Gujanie Francuskiej). Wnioski te mają na celu przywrócenie konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez rekompensatę części dodatkowych kosztów produkcji, które obciążają produkcję lokalną.

W sprawozdaniu Komisji, o którym mowa w art. 3 decyzji nr 940/2014/UE, zawarto analizę ekonomiczną i społeczną stosowania systemu podatku od dokowania od czasu wejścia w życie niniejszej decyzji i zaproponowano przychylenie się do wniosku władz francuskich dotyczącego aktualizacji wykazów.

Istotnie, w przypadku niektórych produktów lokalnych, spadek lub załamanie cen, agresywne praktyki cenowe, trudności w sektorze budowlanym, zmniejszenie udziału w rynku lub wzrost dodatkowych kosztów produkcji zagrażają przetrwaniu działalności i utrzymaniu miejsc pracy.

Ponadto rozwój nowej produkcji jest ograniczony lub nawet zagrożony z powodu istnienia dodatkowych kosztów produkcji, które osłabiają jej konkurencyjność w porównaniu z tanimi produktami przywożonymi z Francji metropolitalnej lub Azji.

Okoliczności te wymagają wprowadzenia różnic w opodatkowaniu lub nawet ich wzrostu w odniesieniu do lokalnej produkcji, która ma pierwszorzędne znaczenie dla przedmiotowych regionów.

Sprawozdanie to zostało dzisiaj przedstawione Radzie. Towarzyszy mu niniejszy wniosek Rady.

Celem niniejszego wniosku jest dostosowanie wykazu produktów kwalifikujących się do zróżnicowania podatkowego do zmian gospodarczych, które nastąpiły od czasu przyjęcia decyzji nr 940/2014/UE.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W dniu 15 marca 2018 r. władze francuskie zwróciły się do Komisji o przedstawienie projektu dostosowania technicznego decyzji Rady nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. Do wniosku dołączone zostały sprawozdania uzasadniające wnioskowane dostosowania. Na podstawie tych sprawozdań Komisja przedłożyła dziś Radzie sprawozdanie zawierające ekonomiczną i społeczną analizę stosowania systemu podatku od dokowania oraz uzasadniające potrzebę dostosowania decyzji 940/2014/UE.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Inicjatywa ta wchodzi w zakres priorytetów określonych w wytycznych politycznych zapisanych w art. 349 TFUE. W artykule tym przyznano, że strukturalna sytuacja gospodarcza i społeczna regionów najbardziej oddalonych, do których należą Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Reunion i Majotta, jest pogorszona ich oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielkimi rozmiarami, trudną topografią i klimatem oraz ich zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, podczas gdy trwałość i łączne występowanie tych czynników poważnie szkodzą rozwojowi tych regionów. W związku z tym art. 349 stanowi, że Rada, stanowiąc na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje specyficzne środki zmierzające w szczególności do określenia warunków stosowania Traktatów do tych regionów, w tym wspólnych polityk. Celem dostosowania wykazów produktów kwalifikujących się do zróżnicowanego opodatkowania jest promowanie i utrzymywanie wytwarzania niektórych produktów lokalnych, które są szczególnie narażone na ryzyko, a tym samym wspieranie zatrudnienia w departamentach zamorskich. Dostosowanie to pogłębia jednolity rynek i przywraca konkurencyjność tych lokalnych produktów, rekompensując szkody wynikające z sytuacji geograficznej i gospodarczej przedmiotowych regionów.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Zgodnie z art. 349 akapit trzeci TFUE Rada przyjmuje środki, biorąc pod uwagę szczególne cechy charakterystyczne i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych, bez podważania integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk. Decyzja nr 940/2014/UE i elementy, na których została oparta, zostały uznane za spójne z innymi obszarami polityki Unii. W niniejszej inicjatywie przewidziano ograniczone dostosowanie załącznika do decyzji nr 940/2014/UE. Pozostałe elementy decyzji nr 940/2014/UE pozostają bez zmian. W związku z powyższym dostosowanie wykazu produktów kwalifikujących się do zróżnicowanego opodatkowania nie może mieć wpływu na spójność decyzji nr 940/2014/UE z innymi politykami Unii.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jedynie Rada jest uprawniona do przyjęcia, na podstawie art. 349 TFUE, środków szczególnych na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu dostosowania stosowania Traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach, z powodu występowania trwałych niekorzystnych warunków, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Dotyczy on jedynie produktów, w odniesieniu do których uzasadnione okazało się umieszczenie danego produktu w wykazie produktów lub jego zmiana w ramach wykazu.

Podobnie maksymalne zróżnicowanie stawek proponowane w odniesieniu do każdego produktu będącego przedmiotem niniejszego wniosku jest ograniczone do wysokości koniecznej w świetle wyższych kosztów, jakie musi ponosić dana produkcja lokalna. Zatem

obciążenia podatkowe dotyczące produktów przywożonych do francuskich regionów i departamentów zamorskich nie przekraczają wysokości koniecznej do zrekompensowania mniejszej konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.

W ramach prawnych decyzji nr 940/2014/UE jedynym sposobem wprowadzenia lub zmiany różnic podatkowych mających zastosowanie do produktów lokalnych jest zmiana obowiązującej decyzji. Wniosek ma więc na celu dostosowanie decyzji nr 940/2014/UE.

- **Wybór instrumentu**

Proponowane instrumenty: decyzja Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe.

Zmieniany tekst sam jest decyzją Rady przyjętą na tej samej podstawie prawnej (art. 349 TFUE).

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

A. Z art. 349 akapit pierwszy TFUE – zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach połączonych od C-132/14 do C-136/14¹ – wynika, że „środki szczególne”, których dotyczy wniosek, przyjmuje się z uwzględnieniem „strukturalnej sytuacji gospodarczej i społecznej regionów najbardziej oddalonych”, która „pogarsza się” z uwagi na szereg czynników, których trwałość i łączne występowanie poważnie szkodzi rozwojowi tych regionów. Czynniki te przedstawiono w art. 349 TFUE akapit pierwszy jako elementy pogorszenia niekorzystnej strukturalnej sytuacji gospodarczej i społecznej regionów najbardziej oddalonych, które muszą zostać uwzględnione przez Radę, zgodnie z art. 349 akapit trzeci TFUE, przy przyjmowaniu środków szczególnych. W związku z perspektywą opisaną przez Trybunał powyżej oraz z powodów przedstawionych poniżej, Komisja uważa, że jedynym właściwym rozwiązaniem jest niezwłoczne dostosowanie wykazu produktów kwalifikujących się do zróżnicowanego opodatkowania:

– Proponowane zmiany umożliwią dostosowanie do zmian gospodarczych, które nastąpiły od czasu przyjęcia decyzji nr 940/2014/UE (spadek cen, a nawet załamanie cen, agresywne praktyki cenowe, trudności w sektorze budowlanym, zmniejszenie udziału w rynku lub wzrost dodatkowych kosztów produkcji), a tym samym zapobieżenie niezwłocznej i prawdopodobnie nieodwracalnej szkodzi dla niektórych wrażliwych produktów lokalnych.

Niektóre nowe rodzaje działalności rozwinięte w tych regionach są faktycznie zagrożone z powodu wysokiego poziomu konkurencji ze strony taniego przywozu, mimo ich wysokich dodatkowych kosztów produkcji, które mają wpływ na ich konkurencyjność.

– Niektóre produkty lokalne stoją w obliczu wzrostu dodatkowych kosztów produkcji. Istnienie dodatkowych kosztów produkcji, których nie równoważy zróżnicowane opodatkowanie, zagraża istnieniu lokalnych przedsiębiorstw, które są tym bardziej podatne na zagrożenia, że większość z nich to MŚP (68 % z nich zatrudnia mniej niż 20 osób).

– Niniejsza inicjatywa jest kluczowym środkiem wspierania i utrzymania lokalnej produkcji we francuskich regionach najbardziej oddalonych. System podatku od dokowania ma

¹ Wyrok TSUE z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawach połączonych od C-132/14 do C-136/14, Komisja przeciwko Radzie, EU:C:2015:813.

bezpośredni wpływ na lokalne przedsiębiorstwa. Umożliwia rozwój nowej lokalnej działalności pomimo wysokich kosztów produkcji.

Niewątpliwie ma on kluczowe znaczenie dla utrzymania lokalnej działalności produkcyjnej we francuskich regionach najbardziej oddalonych, w których bezrobocie – zwłaszcza osób młodych – jest najwyższe w Europie.

B. Po pierwsze należy zaznaczyć, że jedynym rozwiązaniem umożliwiającym utrzymanie i rozwój lokalnej produkcji w tych najbardziej oddalonych regionach jest dostosowanie wykazu produktów, które mogą podlegać zróżnicowanemu opodatkowaniu.

Po drugie przedmiotowy środek jest środkiem dostosowawczym o ograniczonych skutkach gospodarczych. Dotyczy on jedynie transakcji dokonywanych we francuskich regionach najbardziej oddalonych. Jego oddziaływanie jest zatem geograficznie ograniczone do terytoriów, które nie należą do Wspólnoty w rozumieniu dyrektyw w sprawie podatku VAT (2006/112/WE) i podatku akcyzowego (2008/118/WE).

Jeżeli chodzi o produkty, w odniesieniu do których władze francuskie zwróciły się z wnioskiem o umieszczenie w wykazach lub ponowną klasyfikację, to odpowiadają one zadeklarowanej produkcji lokalnej o wartości 225 mln EUR w 2016 r. oraz przywozowi o wartości w przybliżeniu 212 mln EUR. Produkty te należą do bardzo zróżnicowanych kategorii.

Komisja sprawdziła, w odniesieniu do każdego z tych produktów, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wprowadzenie takiego zróżnicowania nie narusza integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk. Komisja upewniła się w szczególności, że spełnione są warunki dotyczące istnienia produkcji lokalnej, przywozu znacznej ilości towarów, który może zagrażać utrzymaniu produkcji lokalnej, oraz kosztów dodatkowych zwiększających koszty produkcji lokalnej w porównaniu z towarami z zewnątrz i zagrażających konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.

W przypadku wszystkich tych produktów przywóz odgrywa istotną rolę. W latach 2014–2016 wzrósł on o prawie 5 %.

Jeżeli chodzi o produkty lokalne, które mają prawie całkowity udział w rynku, w związku z czym udział w rynku produktów „przywożonych” jest niewielki, Komisja upewniła się co do istnienia bezpośredniego i poważnego ryzyka zagrażającego produkcji lokalnej.

Ponadto na podstawie sprawozdań przedłożonych przez władze francuskie zgodnie z art. 3 decyzji nr 940/2014/UE Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową stosowania systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych. W swoim dzisiejszym sprawozdaniu dla Rady Komisja stwierdza, że system podatku od dokowania nie ma znaczących skutków dla konkurencji i wymiany handlowej.

Ponadto, niezależnie od krótkoterminowego dostosowania wykazów, pełny przegląd decyzji, z zastosowaniem narzędzi lepszego stanowienia prawa, zostanie przeprowadzony w ramach odnowienia programu, nad którym prace rozpoczną się na początku 2019 r.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Zob. pkt powyżej.

Ponadto, w kontekście pełnego przeglądu decyzji nr 940/2014/UE, przeprowadzone zostaną konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Zob. pkt powyżej.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Pełny przegląd decyzji nr 940/2014/UE, z zastosowaniem narzędzi lepszego stanowienia prawa, zostanie przeprowadzony w ramach odnowienia programu, nad którym prace rozpoczną się od początku 2019 r.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Nie dotyczy.

Wniosek

DECYZJA RADY**zmieniająca decyzję nr 940/2014/UE w odniesieniu do produktów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. dotyczącą systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania od produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach i regionach zamorskich, wymienionych w załączniku do niej. W zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 10, 20 lub 30 punktów procentowych.
- (2) Zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji nr 940/2014/UE, w dniu 12 lutego 2018 r. władze francuskie przedstawiły Komisji sprawozdanie dotyczące stosowania systemu podatkowego przewidzianego w tej decyzji. Szczegółowe sprawozdania z oceny każdego z francuskich regionów najbardziej oddalonych, do których dołączono wnioski dotyczące dostosowania wykazu produktów, które kwalifikują się do objęcia zróżnicowanym opodatkowaniem, przekazano dnia 15 marca 2018 r. w przypadku Gujany Francuskiej, Martyniki i Gwadelupy, dnia 4 czerwca 2018 r. w przypadku Reunion i dnia 28 sierpnia 2018 r. w przypadku Majotty, przy czym do tego sprawozdania nie dołączono wniosku o aktualizację wykazu. Dnia 26 października 2018 r. przedłożono wniosek uzupełniający dotyczący wprowadzenia nowego produktu w odniesieniu do Gujany Francuskiej.
- (3) W oparciu o sprawozdanie władz francuskich Komisja przedłożyła Radzie sprawozdanie przewidziane w art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji nr 940/2014/UE oraz wniosek mający na celu dostosowanie tej decyzji. Przedmiotowe dostosowania dotyczą Martyniki, Gwadelupy, Gujany Francuskiej i Reunion. Polegają one na włączeniu nowych produktów do wykazu oraz zwiększeniu, w odniesieniu do niektórych produktów, dopuszczalnego zróżnicowania stawek opodatkowania.
- (4) W przypadku Gujany Francuskiej polegają one również na aktualizacji kodów Nomenklatury scalonej zawartych w załączniku do decyzji nr 940/2014/UE.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (5) Dostosowanie wykazów jest uzasadnione w każdym przypadku ze względu na dodatkowe koszty produktów wytwarzanych lokalnie w porównaniu z odpowiadającymi im przywożonymi produktami wytwarzanymi na terytorium Unii.
- (6) Dostosowania, których należy dokonać w tym względzie, polegają głównie na umieszczeniu w wykazach znajdujących się w załączniku do decyzji nr 940/2014/UE produktów, w odniesieniu do których w 2014 r. istniała już produkcja lokalna, ale dla których w 2014 r. nie złożono wniosku o wpisanie do wykazów.
- (7) W przypadku Gujany Francuskiej przedmiotowe produkty to cement (kod 2523 29 00) oraz meble drewniane (kody 9403 30, 9403 50 00, 9403 60 i 9403 90 30).
- (8) W przypadku Martyniki przedmiotowe produkty to niektóre granulaty z tworzyw sztucznych (kod 3907 61 00) oraz chłodnie (kod 8418 69 00).
- (9) W przypadku Gwadelupy przedmiotowe produkty to niektóre rodzaje mięsa (kod 0210 12 19), niektóre sosy (kod 2103 90 90), skażony alkohol etylowy (kod 2207 20 00), niektóre nawozy (kody 2833, 2834 i 2836), niektóre produkty kosmetyczne (kody 3303 00 90 i 3304 99 00), niektóre płyny chłodzące (kod 3820 00 00) oraz kartony, pudła i pudełka, z papieru lub tektury (kod 4819 10 00).
- (10) W przypadku Reunion przedmiotowe produkty to niektóre artykuły drukowane (kod 4911 99), niektóre produkty higieniczne (kody 4818 20 10 i 4818 20 91), niektóre części zamienne do środków transportu (kody 8511 40 00, 8511 50 00 i 8511 90 00), niektóre przewody wentylacyjne i akcesoria do nich (kody 7306 30 80, 7306 61 92 i 7307 99 80), słoneczne urządzenia do podgrzewania wody (kod 8419 90 85), niektóre nawozy (kod 3102 10 90) oraz niektóre przecierzy pomidorowe (kod 2002 90 11).
- (11) Jeżeli chodzi o sektor rolny, wnioski o umieszczenie w wykazie lub o przeprowadzenie ponownej klasyfikacji produktów uzasadniane są koniecznością zróżnicowania produkcji przez producentów lokalnych, aby lepiej stawić czoła zagrożeniom klimatycznym. Produkty, które należy wpisać do wykazów znajdujących się w załączniku do decyzji nr 940/2014/UE, to: w przypadku Martyniki niektóre warzywa (kody 0709 30 00, 0709 40 00, 0709 93 90, 0714) i awokado (kod 0804 40 00); w przypadku Gwadelupy ananasy (kod 0804 30) i papryki (kod 0904 22 00), a w przypadku Reunion cebula (kod 0703 10 19) i czosnek (kod 0703 20 00). Ponadto w przypadku Martyniki należy przeklasyfikować do wykazu B niektóre warzywa (kod 0706), niektóre rodzaje papryki (kod 0709 60) oraz ananasy (kody 0804 30 i 0805).
- (12) W przypadku niektórych produktów już uwzględnionych w wykazach zawartych w załączniku do decyzji nr 940/2014/UE konieczne jest albo rozszerzenie maksymalnego dopuszczalnego zróżnicowania stawek opodatkowania na podpozycje Nomenklatury scalonej, do których obecnie nie ma ono zastosowania, albo zwiększenie tego maksymalnego zróżnicowania.
- (13) I tak w przypadku Martyniki należy przeklasyfikować jogurty (kod 0403 10) i niektóre wyroby budowlane z tworzyw sztucznych (kod 3925) z wykazu B do wykazu C, a także warzywa mrożone (kod 0710), budynki prefabrykowane (kod 9406), niektóre rodzaje biżuterii (kody 7113 i 7117) oraz słoneczne urządzenia do podgrzewania wody (kod 8419 19) z wykazu A do wykazu B.
- (14) W przypadku Gwadelupy należy wpisać do wykazu B wszystkie przetworzone lub zakonserwowane produkty mięsne (kod 1602), a nie tylko produkty z pozycji

1602 41 10, wszystkie przetworzone lub zakonserwowane ryby (kod 1604 20), a nie tylko łososa przetworzonego lub zakonserwowanego (kod 1604 20 10), a także, jeżeli chodzi o nawozy, wszystkie nawozy objęte pozycjami 3102, 3103, 3104 i 3105, a nie tylko te objęte podpozycjami 3102 90, 3103 90, 3104 20 i 3105 20. Należy również przeklasyfikować z wykazu B do wykazu C jogurty (kod 0403 10), niektóre napoje bezalkoholowe (kody 2202 10 00 i 2202 99 19²) oraz niektóre materiały budowlane (kody 3925 10 00 i 3925 90 80).

- (15) W przypadku Reunion należy przeklasyfikować trzcinę cukrową (kod 1701), pomidory konserwowe (kod 2002 10) i niektóre wypełniacze (kod 3214 10 90) z wykazu A do wykazu C, niektóre warzywa suszone konserwowane (kody 2005 51 00 i 2005 99 80), niektóre farby (kody 3208 i 3209), folie i torby z polietylenu (kody 3920 10 i 3923 21) oraz niektóre kartony, pudła i pudełka (kod 4819 20 00) z wykazu B do wykazu C, a także niektóre przeciery owocowe (kod 2007 99 50) z wykazu A do wykazu B.
- (16) W przypadku Martyniki należy również poprawić błąd w odniesieniu do pozycji taryfowej wpisanej do wykazu w załączniku do decyzji nr 940/2014/UE i zastąpić odniesienie do pozycji 2204 29 odniesieniem do pozycji 2204 21.
- (17) Ponadto produkty, w przypadku których nie było produkcji lokalnej w 2014 r., ale których produkcja się obecnie rozpoczęła lub w przypadku których istnieją konkretne projekty mające na celu rozpoczęcie produkcji w najbliższej przyszłości, powinny także zostać włączone do wykazów produktów, które mogą podlegać zróżnicowanemu opodatkowaniu. W przypadku Gujany Francuskiej przedmiotowe produkty to produkty wytwarzane w procesie sitodruku, takie jak: kamizelki z nadrukiem (kod 6110 30 91), dodatki dla niemowląt z nadrukiem (kod 6111 20 90), płaszcze przeciwdeszczowe z nadrukiem (kod 6201 19 00), suknie z nadrukiem (kod 6204 42 00), bielizna domowa z nadrukiem (kod 6302 91 00), czapki z daszkiem z nadrukiem (kod 6505 00 30) oraz kubki z nadrukiem (kod 6212 00), a także „drewno opałowe” (kod 4401 12 00). W przypadku Gwadelupy są to niektóre piwa (kod 2203), niektóre wody niezawierające dodatku cukru (kod 2201 10 90) oraz niektóre urządzenia do filtrowania lub oczyszczania wody (kod 8421 21 00). W przypadku Reunion dotyczy to niektórych produktów higienicznych (kod 4818 90 10).
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 940/2014/UE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do decyzji nr 940/2014/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

²

Kod ten zastępuje kod 2202 90 10 w związku ze zmianami w nomenklaturze celnej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*